

Skatteministeriet, 8. oktober 2012
Udkast

J. nr. 12-0177381.

Forslag
til

Lov om ændring af lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter¹⁾
(Tilpasninger som følge af at større affaldsforbrændingsanlæg indgår i CO₂-kvotesektoren fra og med 2013)

§ 1

I lov om af afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 17. november 2010, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 5, stk. 3, 6. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

”Hvis det faktiske energiindhold i affaldet, jf. 4. pkt., ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, opgøres den afgiftspligtige mængde for virksomheder, som er omfattet af bilag 1 til denne lov, og som producerer både varme og elektricitet, som leveret varme ganget med energiindholdet i det afgiftspligtige affald divideret med det samlede energiindhold i brændslerne. Energiindholdet i det afgiftspligtige affald beregnes som summen af leveret varme, bortkølet varme og produceret elektricitet divideret med 0,85, hvorpå fratrækkes energiindholdet i andre brændsler, mens det samlede energiindhold i brændslerne beregnes som summen af leveret varme, bortkølet varme og produceret elektricitet divideret med 0,85. Hvis energiindholdet i andre brændsler, jf. 1., 3. og 7. pkt., ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1.”

2. I § 5, stk. 3, indsættes efter 9. pkt., der bliver 11. pkt., som 12. og 13. pkt.:

”Når der foretages opgørelse af det faktiske energiindhold, jf. 4. pkt., og opgørelsen dækker en periode, jf. lov om CO₂-kvoter, som er af længere varighed end afgiftsperioden, foretages for hver af de af denne periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af energiindholdet. Hvis der foreligger verificerede oplysninger om energiindholdet, jf. 4. pkt., i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.”

3. I § 5, stk. 5, indsættes som 4.-7. pkt.:

¹⁾Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet)som ændret ved direktiv 98/48/EF.

”Hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget, jf. 1. pkt., ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, opgøres den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som om virksomheden ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter.

Virksomheder, som ikke kunne anvende reglerne i stk. 11, 2.-6. pkt., i perioden 2010-2012, kan dog heller ikke efterfølgende anvende disse regler. Når der foretages opgørelse af det faktiske energiindhold, jf. 1. pkt., og opgørelsen dækker en periode, jf. lov om CO₂-kvoter, som er af længere varighed end afgiftsperioden, foretages for hver af de af denne periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af energiindholdet. Hvis der foreligger verificerede oplysninger om energiindholdet, jf. 1. pkt., i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.”

4. I § 5, stk. 6, indsættes som 4.-8. pkt.:

”Virksomheder, som i perioden 2010-2012 kunne anvende reglerne i stk. 11, 2.-6. pkt., omvarmereduktion vedrørende den afgiftspligtige mængde for et anlæg, kan opnå en reduktion i den afgiftspligtige mængde for anlægget i overensstemmelse med disse regler divideret med 0,85. Hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget, jf. 1. pkt., ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, opgøres den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som om virksomheden ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter. Virksomheder, som ikke kunne anvende reglerne i stk. 11, 2.-6. pkt., i perioden 2010-2012, kan dog heller ikke efterfølgende anvende disse regler. Når der foretages opgørelse af det faktiske energiindhold, jf. 1. pkt., og opgørelsen dækker en periode, jf. lov om CO₂-kvoter, som er af længere varighed end afgiftsperioden, foretages for hver af de af denne periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af energiindholdet. Hvis der foreligger verificerede oplysninger om energiindholdet, jf. 1. pkt., i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.”

§ 2

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret ved § 5 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 5 i lov 1564 af 21. december 2010 og § 5 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. I § 5, stk. 2, indsættes som 6.-15. pkt.:

”Hvis affaldets faktiske emissionsfaktor, jf. 1. pkt., ikke opgøres i overensstemmelse med lov om CO₂ kvoter, så anvendes en emissionsfaktor på 37,0 kg CO₂/GJ for affaldet, jf. 1. pkt. Virksomheder, der anvender ikke bionedbrydeligt affald som brændsel, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, og som foretager direkte opgørelse af tons udledt CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter, skal uanset 1.-6. pkt. anvende denne direkte opgørelse som en opgørelse af den afgiftspligtige mængde CO₂ for ikke bionedbrydeligt affald, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15. Der foretages dog fradrag i den afgiftspligtige mængde svarende til andelen af udledningerne, som vedrører produktion af elektricitet. Andelen beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Ved denne beregning opgøres energiindholdet i ikke bionedbrydeligt affaldsbrændsel som summen af leveret varme, bortkølet varme og produceret elektricitet divideret med 0,85 og derpå fratrukket energiindholdet i andre brændsler, mens kraft-varme-produktionen opgøres som summen af leveret varme og bortkølet varme. Derefter kan foretages fradrag i den afgiftspligtige mængde for varme, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9 a. Fradraget beregnes som en andel svarende til sidstnævnte varme divideret med den samlede produktion af varme, herunder bortkølet varme. Ved beregning af afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15, på grundlag af den afgiftspligtige mængde opgjort efter 7.- 12. pkt. fradrages afgift for afgiftsperioden, som virksomheden ellers ikke har fradraget eller fået tilbagebetalt, på andre brændsler end ikke bionedbrydeligt affald for hvilke, der er udledt CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter. Hvis opgørelsen efter lov om CO₂-kvoter dækker en periode, som er af længere varighed end afgiftsperioden, og virksomheden derfor ikke før førstnævnte periodes afslutning kan foretage opgørelse af afgift, foretages for hver af de af den førstnævnte periode omfattede afgiftsperioder en foreløbig opgørelse af afgiften efter § 2, stk. 1, nr. 15. Hvis der foreligger verificerede oplysninger til brug for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden.”

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Med dette lovforslag foreslås forskellige tilpasninger af kulafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven som følge af, at en række større affaldsforbrændingsanlæg indgår i CO₂-kvotesektoren fra og med 2013. Der er alene tale om tekniske tilpasninger i forbindelse med opgørelse af de eksisterende afgifter på affaldsforbrænding.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget har til formål at tilpasse kulafgiftslovens og CO₂-afgiftslovens regler for opgørelse af afgifter på affaldsforbrænding til den situation, som fremkommer i 2013, hvor en række større affaldsforbrændingsanlæg bliver CO₂-kvoteomfattede.

Fra og med den 1. januar 2013 gælder de almindelige regler om udledningstilladelser efter lov om CO₂-kvoter for affaldsforbrændingsanlæg af en vis størrelse, bortset fra produktionsenheder der udelukkende har til hovedformål at forbrænde farligt affald eller husholdningsaffald. Det betyder, at en række større affaldsforbrændingsanlæg bliver CO₂-kvoteomfattede i 2013. Disse virksomheder har hidtil betalt afgifter af affaldsforbrænding efter særlige regler for affaldsforbrændingsanlæg udenfor CO₂-kvotesektoren, men fra og med den 1. januar 2013 vil de som noget nyt skulle betale afgifter af affaldsforbrænding efter de særlige afgiftsregler, som gælder for CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som foretager affaldsforbrænding. Dette gælder for afgifter efter både kulafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven.

De gældende særlige afgiftsregler for CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som foretager affaldsforbrænding, bygger til en vis grad på den opgørelse af CO₂-udledning, som de CO₂-kvoteomfattede virksomheder skal foretage efter lovgivningen om CO₂-kvoter. Afgiftsreglerne benytter således mængderne energiindhold i brændsler (GJ) og brændsleres CO₂-emissionsfaktor (kg CO₂/GJ). Disse mængder benyttes i dag også i CO₂-kvotelovgivningen. Der er således i dag dennesammenhæng mellem afgiftsreglerne for affaldsforbrænding og CO₂-kvotelovgivningen. Europa Kommissionen har udstedt Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF. Denne forordning skal anvendes fra den 1. januar 2013. Efter forordningen er der muligheder for, at de CO₂-kvoteomfattede virksomheder anvender forskellige metoder til opgørelse af drivhusgasemissioner. F.eks. en metode, hvorefter CO₂-udledningen måles direkte (skorstensmetoden), hvorved der ikke foretages opgørelse af energiindholdet i brændslet, herunder affaldsbrændsel. F.eks. en metode, hvorefter der fastsættes et gennemsnitligt energiindhold (GJ) for almindeligt affald, som derpå ganges med en relevant emissionsfaktor (kg CO₂/GJ). Ved brug af sidstnævnte metode sker der ikke opgørelse af det faktiske energiindhold i brændslet for det enkelte anlæg, da der anvendes et gennemsnitligt

energiindhold for brændsler, som er forbrændt i flere anlæg.

På den baggrund er det vurderet på hvilke områder og i hvilket omfang, der bør foretages tekniske tilpasninger af afgiftsreglerne for opgørelse af gældende afgifter på affaldsforbrænding til den nye situation i 2013. Det er således vurderet, at der er behov for tilpasninger af

- CO₂-afgiften for CO₂-kvoteomfattede anlæg, der forbrænder affald, og som ikke opgør det faktiske energiindhold i affaldsbrændsel og/eller emissionsfaktoren for brændslet efter CO₂-kvotelovgivningen,
- tillægsafgiften på affaldsforbrænding efter kulafgiftsloven for ethvert CO₂-kvoteomfattet anlæg, der forbrænder affald, og som ikke opgør det faktiske energiindhold i affaldsbrændslet efter CO₂-kvotelovgivningen, og
- affaldsvarmeafgiften i kulafgiftsloven for centrale kraftvarmeværker, som ikke opgør det faktiske energiindhold i anvendt affaldsbrændsel efter CO₂-kvotelovgivningen.

Med lovforslagets enkelte elementer foreslå herefter nogle tilpasninger af kulafgiftslovens og CO₂-afgiftslovens regler for opgørelse af afgifter på affaldsforbrænding.

Overførslen af de større affaldsforbrændingsanlæg til CO₂-kvotesektoren fra og med 2013 har hjemmel i CO₂-kvotelovgivningen. Denne overførsel vil dermed ske uafhængigt af nærværende afgiftslovforslag. Lovforslaget omhandler alene teknisk tilpasning af afgiftsregler, som følge af den beskrevne nye situation fra og med 2013, som de gældende afgiftsregler for CO₂-kvoteomfattede virksomheder ikke i tilstrækkelig grad passer til.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Affaldsvarmeafgiften i kulafgiftsloven

3.1.1. Gældende ret

Den gældende bestemmelse i § 5, stk. 3, i kulafgiftsloven vedrører opgørelse af affaldsvarmeafgiften i forbindelse med affaldsforbrænding, når der fyres med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler. Det fremgår af bestemmelsens 4. pkt., at der gælder en særlig regel for de centrale kraftvarmeværker, som er nævnt i bilag 1 til kulafgiftsloven, og som producerer både varme og elektricitet. Ifølge denne regel skal de centrale værker opgøre affaldsvarmeafgiften med udgangspunkt i det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald. Der foretages dog fradrag vedrørende produktion af elektricitet, så det kun er den producerede varme, som pålægges afgift. Det er dermed forudsat, at det enkelte centrale værk kan opgøre det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald efter § 5, stk. 3, 4. pkt., i kulafgiftsloven.

Ovennævnte regel i § 5, stk. 3, 4. pkt., i kulafgiftsloven blev indsat i kulafgiftsloven ved § 2, nr. 12, i lov nr. 461 af 12. juni 2009 om omlægning af affaldsforbrændingsafgiften.

Forarbejderne tilsidstnævnte lov fremgår af lovforslag nr. L 126, Folketingsåret 2008-2009, som blev fremsat af skatteministerenden 4. februar 2009. Af lovforslagets side 29 og 30 fremgår et eksempel på beregning af tillægsafgiften for et centralt CO₂-kvoteomfattet

kraftvarmeværk, hvoraf det fremgår, at dette værk opgør den faktiske brændværdi i den indfyrede mængde affald.

3.1.2. Lovforslaget

Ved forslaget gives regler for det tilfælde, at der i 2013 eller senere kan være situationer, hvor et eller flere af de relevante centrale værker ikke opgør det faktiske energiindhold i affaldsbrændslet som CO₂-kvoteomfattet virksomhed. Der foreslås på den baggrund supplerende bestemmelse til kulafgiftslovens § 5, stk. 3, 4. pkt. Det foreslås således, at hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter, så opgøres det som summen af leveret varme, bortkølet varme og produceret elektricitet divideret med 0,85 og fratrukket energiindholdet i andre brændsler, hvorved mængden af afgiftspligtig varme fremkommer efter kulafgiftslovens § 5, stk. 3.

3.2. Tillægsafgiften ved affaldsforbrænding efter kulafgiftsloven

3.2.1. Gældende ret

Alle forbrændingsanlæg, hvorpå der forbrændes affald, og som i dag ikke er CO₂-kvoteomfattede, herunder deaffaldsforbrændingsanlæg som bliver CO₂-kvoteomfattede i 2013, opgør i dag den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales tillægsafgift, efter reglerne i kulafgiftslovens § 5, stk. 7-13. Opgørelsesreglernes udgangspunkt er den målte producerede energi, herunder bortkølet varme. Denne mængde omregnes til energiindholdet i brændslerne ved brug af en virkningsgrad. Derpå foretages fradrag for brug af andre brændsler, elfremstilling og procesforbrug af varme i virksomheden, hvorefter den afgiftspligtige mængde fremkommer. Der gælder dog også et særligt fradrag for bortkølet varme på visse betingelser. Det gælder i praksis for en meget begrænset kreds af virksomheder.

Når de større affaldsforbrændingsanlæg bliver CO₂-kvoteomfattede fra og med 2013, vil de automatisk blive omfattet af reglerne for CO₂-kvoteomfattede værkers opgørelse af tillægsafgift i kulafgiftslovens § 5, stk. 6. Denne bestemmelse omfatter de ikke centrale værker, som er CO₂-kvoteomfattede, mens kulafgiftslovens § 5, stk. 5, omfatter de centrale værker, som er CO₂-kvoteomfattede. De to bestemmelser har i dag samme indhold. Begge typer CO₂-kvoteomfattede virksomheder skal efter de gældende regler opgøre tillægsafgiften med udgangspunkt i det faktiske energiindhold i det indfyrede afgiftspligtige affald for anlægget. Det er herved forudsat, at disse virksomheder som CO₂-kvotevirksomheder skal opgøre dette faktiske energiindhold efter CO₂-kvotereglerne. Denne forudsætning nævnes i forarbejderne til bestemmelserne, som fremgår af lovforslag nr. L 126, Folketingsåret 2008-2009, jf. side 29 i forslaget. Der gælder i øvrigt fradrag for elfremstilling m.v.

3.2.2. Lovforslaget

Der foreslås tilføjelser til både stk. 5 og stk. 6 i § 5 i kulafgiftsloven. Tilføjelserne vedrører den situation, hvor CO₂-kvoteomfattede virksomheder, der forbrænder affald, ikke opgør det

faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter. Det foreslås således, at den afgiftspligtige mængde for denne situation skal opgøres efter de samme regler, som gælder for affaldsforbrændingsanlæg, som ikke er CO₂-kvoteomfattede. Det vil sige aktuelt efter reglerne i § 5, stk. 7-13, i kulafgiftsloven. For så vidt angår det særlige fradrag for bortkølet varme foreslås dog, at fradraget fastholdes til kun at gælde for den kreds af virksomheder, som kan opnå det i dag.

Ovenstående betyder bl.a., at et større affaldsforbrændingsanlæg, der indgår i CO₂-kvotesektoren fra og med 2013, og som ikke opgør det faktiske energiindhold i de anvendte affaldsbrændsler, vil fortsætte med at skulle opgøre tillægsafgiften efter den samme type regelsæt som tidligere og dermed ligesom de affaldsforbrændingsanlæg, der fortsat vil stå udenfor CO₂- kvotesektoren.

3.3. CO₂-afgiften ved affaldsforbrænding

3.3.1. Gældende ret

Alle affaldsforbrændingsanlæg, som i dag ikke er CO₂-kvoteomfattede, herunder de som bliver CO₂-kvoteomfattede fra og med 2013, opgør i dag den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales CO₂-afgift, efter reglerne i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 3. Den afgiftspligtige mængde udgøres af energiindholdet (GJ) i den samlede indfyrede mængde affald ganget med en standardemissionsfaktor på 28,34 kg CO₂/GJ for affaldet. Dette energiindhold kender virksomhederne allerede fra deres opgørelse af tillægsafgiften på affaldsforbrænding efter kulafgiftsloven. Der foretages fradrag for affald med et vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald på mindre end 1 pct. Der foretages ikke fradrag for elfremstilling eller proces i virksomheden.

For så vidt angår de CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som forbrænder ikke bionedbrydeligt affald, gælder der andre regler. Efter de gældende regler i § 5, stk. 2, i CO₂-afgiftsloven opgør disse virksomheder den CO₂-afgiftspligtige mængde udledt CO₂ med udgangspunkt i energiindholdet (GJ) i affaldsbrændslet ganget med dets faktiske emissionsfaktor (kg CO₂/GJ). Dette energiindhold i affaldsbrændslet opgøres ligesom energiindholdet til beregningen af førnævnte tillægsafgift via henvisninger i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 3, til henholdsvis stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5. For disse CO₂-kvoteomfattede virksomheder er det hidtil forudsat, at de opgør både energiindholdet og emissionsfaktoren efter CO₂-kvotereglerne. Dette fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, jf. f.eks. side 33 og 34 i lovforslag nr. L 126, Folketingsåret 2008-2009. Endvidere betales der kun afgift for brændsel til varmfremstilling, men ikke for brændsel til elfremstilling. Med hensyn til varmfremstillingen kan virksomhederne desuden foretage et fradrag i den afgiftspligtige mængde, hvis affaldsvarme bruges til proces i virksomheden.

3.3.2. Lovforslaget

Den gældende bestemmelse i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 3, rummer fire punktumner. Ordlyden af disse fire punktumner foreslås ikke ændret, men indholdet bliver alligevel

ændret som følge af, at der i bestemmelsen henvises til bestemmelser i kulafgiftsloven, som foreslås ændret. Bestemmelsens 2. og 3. pkt., som vedrører den nærmere opgørelse af energiindholdet i CO₂-afgiftspligtigt affald, henviser således til regler i henholdsvis stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5, som igen vedrører den nærmere opgørelse af energiindholdet i affald i forbindelse med tillægsafgiften. Sidstnævnte stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5 foreslås som nævnt foran ændret med nogle tilføjelser. Disse tilføjelser betyder bl.a., at større affaldsforbrændingsanlæg, der indgår i CO₂-kvotesektoren fra og med 2013, og som ikke opgør det faktiske energiindhold i de anvendte affaldsbrændsler, vil skulle fortsætte med at opgøre energiindholdet efter den samme type regelsæt som hidtil og dermed ligesom de affaldsforbrændingsanlæg, der fortsat vil stå udenfor CO₂ kvotesektoren. Forslaget indebærer, at CO₂-kvoteomfattede virksomheder, når de skal opgøre energiindholdet i affald til beregning af CO₂-afgift, fortsat skal opgøre energiindholdet i affald på samme måde efter bestemmelserne i CO₂-afgiftsloven og kulafgiftsloven.

Der foreslås nogle tilføjelser til de gældende regler i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2, for de CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som forbrænder ikke bionedbrydeligt affald.

For det tilfælde skyld, at der vil være CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som ikke opgør den faktiske emissionsfaktor for affaldet efter CO₂-kvotelovgivningen, foreslås, at der ved beregningen af afgiftsgrundlaget anvendes en standardemissionsfaktor på 37 kg CO₂/GJ. Endvidere foreslås for de tilfælde, hvor den såkaldte skorstensmetode efter CO₂-kvotelovgivningen anvendes, at udgangspunktet for opgørelsen af den CO₂-afgiftspligtige mængde skal være den CO₂-kvoteomfattede virksomheds samlede direkte målte udledninger af tonsCO₂i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter. Denne mængde kendes i dette tilfælde af virksomheden qua den er CO₂-kvoteomfattet. Desuden foreslås, at der på linje med de nugældende regler kan foretages fradrag for elfremstilling og for varme, som bruges til proces i virksomheden. Endvidere foreslås, at hvis der anvendes andre afgiftspligtige brændsler end affald, f.eks. naturgas, i forbindelse med affaldsforbrændingen, så fratrækkes CO₂-afgiftsbelastningen på de andre brændsler ved beregningen af CO₂-afgiften på affaldet. Det er herved forudsat, at skorstensmetoden medfører tilstrækkeligt præcis opgørelse af udledt CO₂ fra forbrænding af brændsel fra fossile kilder. Regler for skorstensmetoden fremgår af artiklerne 40-46 i Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF. Udtrykket skorstensmetoden er en samlebetegnelse for metoderne efter disse regler.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Da der er tale om teknisk tilpasning af afgiftsregler, skønnes ingen af lovforslagets elementer at have nævneværdige provenuvirkninger. Forslaget medfører ligeledes ingen skatteudgifter.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

[udestår]

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen nævneværdige administrative konsekvenser.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingennævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen nævneværdige miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF.

Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har fra den XX. XX 2012 til den XX.XX. 2012 været sendt i høring hos:

[Høringsparter]

Høringssvarene vil blive fremsendt til Folketinget ledsaget af de kommentarer, som høringssvarene måtte give anledning til.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	[udestår]	[udestår]
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF. Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, som ikke er omfattet af en standstill-periode.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med forslagets nr. 1 foreslås en supplerende bestemmelse til § 5, stk. 3, 4. pkt., i kulafgiftsloven. Den nugældende bestemmelse i § 5, stk. 3, i kulafgiftsloven vedrører opgørelse af affaldsvarmeafgiften i forbindelse med affaldsforbrænding, når der fyres med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler. Det fremgår af bestemmelsens 4. pkt., at der gælder en særlig regel for de centrale værker, som er nævnt i bilag 1 til kulafgiftsloven, og som producerer både varme og elektricitet. Ifølge denne regel skal de centrale værker opgøre affaldsvarmeafgiften med udgangspunkt i det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, idet der foretages fradrag for produktion af elektricitet. Det må antages forudsat, at disse centrale værker, som i praksis er CO₂-kvoteomfattede virksomheder, skal opgøre det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald efter reglerne for opgørelse af drivhusgasemissioner for CO₂-kvoteomfattede virksomheder, jf. lov om CO₂-kvoter.

Med den foreslåede supplerende bestemmelse til kulafgiftslovens § 5, stk. 3, 4. pkt., foreslås, at hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledte drivhusgasser, jf. lov om CO₂-kvoter, så opgøres det som summen af leveret varme, bortkølet varme og produceret elektricitet divideret med 0,85 og fratrukket energiindholdet i andre brændsler, hvorved mængden af afgiftspligtig varme fremkommer.

Nedenfor gives et eksempel på, hvordan afgiftspligtig varme opgøres efter forslagets § 1, nr. 1.

Eksempel

Der er tale om et centralt værk, som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, og som producerer både varme og elektricitet. Værket opgør ikke det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald i forbindelse med opgørelsen af drivhusgasser, jf. lov om CO₂-kvoter. Der gælder f.eks. følgende:

Produceret varme,	100 GJ
- heraf leveret varme	90 GJ
- heraf bortkølet varme	10 GJ
Produceret el	27,5 GJ

Anvendt naturgas	400 Nm ³
Anvendt halm	1 ton
Anvendt affaldsbrændsel	10 ton
Anvendt affaldsbrændsel	Antal GJ beregnes

De anførte konkrete oplysninger kendes fra målinger. Energiindholdet i det anvendte affaldsbrændsel kendes som udgangspunkt ikke. Det beregnes efter denne formel: Affaldsbrændselsmængde i alt i GJ = (leveret varme + bortkølet varme + produceret el)/0,85 – energi i halm – energi i naturgas. Energiindholdet i halm udgør 14,5 GJ/ton. Energiindholdet i naturgas udgør 39,6 MJ/Nm³. Der er tale om standardsatser for energiindhold i henholdsvis halm og affald, som er fastsat i energifgiftslovene.

I dette beregningseksempel giver ovennævnte formel dette resultat:

$$(90 \text{ GJ} + 10 \text{ GJ} + 27,5 \text{ GJ})/0,85 - 1 \text{ ton halm} \times 14,5 \text{ GJ/ton halm} - 400 \text{ Nm}^3 \times 0,0396 \text{ GJ/Nm}^3 \\ = 127,5 \text{ GJ}/0,85 - 14,5 \text{ GJ} - 15,84 \text{ GJ} = 150 \text{ GJ} - 14,5 \text{ GJ} - 15,84 \text{ GJ} = \underline{119,66 \text{ GJ}} \text{ for affaldsbrændsel}$$

Energimængderne udgør derpå følgende:

Affaldsbrændsel	119,66 GJ
Halm	14,50 GJ
Gas	15,84 GJ
I alt brændsel	<u>150,00 GJ</u>

Den afgiftspligtige affaldsvarme opgøres som leveret varme ganget med energiindholdet i det afgiftspligtige affald divideret med det samlede energiindhold i brændslerne:

$$90 \text{ GJ varme} \times 119,66 \text{ GJ}/150 \text{ GJ} = \underline{71,796 \text{ GJ}}$$

For at nå frem til afgiften ganges dette antal GJ med afgiftssatsen.

Til nr. 2

Forslagets nr. 2 vedrører den situation, hvor opgørelsen af affaldsvarmeafgiften for de centrale værker afhænger af en opgørelse af det faktiske energiindhold i affaldsbrændsel i forbindelse opgørelsen af CO₂-udledning efter CO₂-kvotelovgivningen. Indenfor CO₂-kvoteordningen sker opgørelse på årsbasis, mens afgiftsopgørelsen efter kulafgiftsloven sker på månedsbasis.

På den baggrund foreslås det præciseret, at når opgørelsen af det faktiske energiindhold i affaldsbrændslet sker på årsbasis efter CO₂-kvoteordningen, så foretages der i første omgang en foreløbig opgørelse af afgiften for afgiftsperioden. Afgiftsopgørelsen reguleres efterfølgende, så snart det er muligt. I den foreløbige opgørelse af den afgift, som skal betales

somet acontobeløb, indgår bl.a. sidste års verificerede data i henhold til CO₂-kvoteordningen. Hvis der for en afgiftsperiode foreligger verificerede oplysninger om det faktiske energiindhold i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen, som en del af eller et tillæg til verifikationen efter CO₂-kvotelovgivningen, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden. I modsat fald foretages afgiftsopgørelsen for de relevante afgiftsperioder samlet. Udgifter til verifikation for enkelte afgiftsperioder afholdes af virksomheden.”

Til nr. 3 og 4

Med forslaget nr. 3 og 4 foreslås tilføjelser til henholdsvis stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5.

De nugældende bestemmelser i stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5 vedrører opgørelsen af tillægsafgiften for affald anvendt som brændsel i anlæg, som er omfattet af CO₂-kvoter, dvs. anlæg for hvilke virksomheder har tilladelse til udledning af CO₂ efter lov om CO₂-kvoter. Bestemmelsen i § 5, stk. 5, vedrører de centrale værker, som er nævnt i bilag 1 til kulafgiftsloven, mens bestemmelsen i § 5, stk. 6, vedrører de ikke centrale værker. Opgørelsesreglerne er dog de samme. Virksomhederne skal efter de gældende regler opgøre tillægsafgiften med udgangspunkt i det faktiske energiindhold i det indfyrede afgiftspligtige affald for anlægget.

Med den foreslåede tilføjelse til henholdsvis stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5 foreslås regler for opgørelse af tillægsafgiften i forbindelse med affaldsforbrænding på CO₂-kvoteomfattede anlæg, hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald ikke opgøres i forbindelse med opgørelsen af udledt CO₂, jf. lov om CO₂-kvoter. Det foreslås således, at den afgiftspligtige mængde for denne situation skal opgøres efter de regler, som gælder for affaldsforbrændingsanlæg, som ikke er CO₂-kvoteomfattede. Det vil sige aktuelt efter reglerne i § 5, stk. 7-13, i kulafgiftsloven, jf. dog nedenstående om fradrag for bortkølet varme.

For så vidt angår reglerne i § 5, stk. 11, 2.-6. pkt., hvorefter ikke CO₂-kvoteomfattede virksomheder på visse betingelser kan opnå et fradrag i den afgiftspligtige mængde for bortkølet varme, foreslås, at dette fradrag tilsvarende skal kunne opnås for CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som er nytilkomne CO₂-kvoteomfattede virksomheder. Dermed fastholdes fradraget til kun at gælde for den kreds af virksomheder, som kan opnå det i dag.

Endvidereforeslås det præciseret, at hvis det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald opgøres i overensstemmelse med reglerne for CO₂-kvoteomfattede virksomheder for en periode, der ikke svarer til afgiftsperioden, og som er længere end afgiftsperioden, så skal virksomheden foretage en foreløbig afgiftsopgørelse for afgiftsperioden. Så snart den endelige opgørelse efter CO₂-kvotereglerne foreligger, opgøres og afregnes afgiften for afgiftsperioderne endeligt. I den foreløbige opgørelse af den afgift, som skal betales som et acontobeløb, indgår om muligt bl.a. sidste års verificerede data i henhold til CO₂-kvoteordningen. For affaldsforbrændingsanlæg, der ikke tidligere har været CO₂-kvoteomfattede, men som bliver det, baseres den foreløbige opgørelse af afgiften på et kvalificeret skøn, som skal kunne dokumenteres. Hvis der for en afgiftsperiode foreligger

verificerede oplysninger om det faktiske energiindhold i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen, som en del af eller et tillæg til verifikationen efter CO₂-kvotelovgivningen, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden. I modsat fald foretages afgiftsopgørelsen for de relevante afgiftsperioder samlet. Udgifter til verifikation for enkelte afgiftsperioder afholdes af virksomheden.”

Til § 2

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2, rummer fire punktummer. Bestemmelsens fire punktummer foreslås ikke ændret, men indholdet bliver alligevel ændret som følge af, at der i bestemmelsen henvises til bestemmelser i kulafgiftsloven, som foreslås ændret. Bestemmelsens 2. og 3. pkt., som vedrører nærmere opgørelse af energiindholdet i CO₂-afgiftspligtig affald, henviser således til regler i henholdsvis stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5, som igen vedrører nærmere opgørelse af energiindholdet i affald i forbindelse med tillægsafgiften. Sidstnævnte stk. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 5 foreslås som nævnt foran ændret. Alt dette indebærer, at CO₂-kvoteomfattede virksomheder, når de skal opgøre energiindholdet i affald til beregning af CO₂-afgift, fortsat skal opgøre energiindholdet i affald på ensartet måde efter bestemmelserne i CO₂-afgiftsloven og kulafgiftsloven. Med forslaget foreslås tilføjelser til bestemmelsen i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2, som gælder for de CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som forbrænder ikke bionedbrydeligt affald. For så vidt angår CO₂-kvoteomfattede virksomheder, som ikke opgør den faktiske emissionsfaktor for affaldet efter CO₂-kvotelovgivningen, foreslås, at der ved beregningen af CO₂-afgiftsgrundlaget i stedet skal anvendes en emissionsfaktor på 37 kg CO₂/GJ.

Endvidere foreslås for de tilfælde, hvor den såkaldte skorstensmetode efter CO₂-kvotelovgivningen anvendes, at udgangspunktet for opgørelsen af den CO₂ afgiftspligtige mængde skal være den CO₂-kvoteomfattede virksomheds samlede direkte målte udledninger af tons CO₂ i overensstemmelse med lov om CO₂-kvoter. Endvidere foreslås, at der på linje med de nugældende regler kan foretages fradrag for elfremstilling samt for varme, som bruges til proces i virksomheden. Desuden foreslås, at hvis der anvendes andre afgiftspligtige brændsler end affald, f.eks. naturgas, i forbindelse med affaldsforbrændingen, så fratrækkes CO₂-afgiftsbelastningen på de andre brændsler ved beregningen af CO₂-afgift på affaldet. Ved opgørelser efter CO₂-kvoteloven anvendes i dag året, mens CO₂ afgiften opgøres med måneden som afgiftsperiode. På den baggrund foreslås endelig præciseret, at hvis en virksomhed ikke kan foretage endelig opgørelse for en afgiftsperiode før CO₂-kvoteperiodens udløb, så skal virksomheden foretage foreløbig afgiftsopgørelse for hver afgiftsperiode i CO₂-kvoteperioden. Så snart den endelige opgørelse efter CO₂-kvotereglerne foreligger, opgøres og afregnes afgiften for afgiftsperioderne endeligt. I den foreløbige opgørelse af den afgift, som skal betales som et acountobeløb, indgår om muligt bl.a. sidste års verificerede data i henhold til CO₂-kvoteordningen. For affaldsforbrændingsanlæg, der ikke tidligere har været

kvoteomfattede, men som bliver det, baseres den foreløbige opgørelse af afgiften på et kvalificeret skøn, som skal kunne dokumenteres. Hvis der foreligger verificerede oplysninger til brug for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde i overensstemmelse med CO₂-kvotelovgivningen for en afgiftsperiode, anvendes disse oplysninger ved opgørelsen for afgiftsperioden. I modsat fald foretages afgiftsopgørelsen for de relevante afgiftsperioder samlet. Udgifter til verifikation for enkelte afgiftsperioder afholdes af virksomheden. Nedenfor gives et eksempel på, hvordan CO₂-afgiften af affaldskal opgøres efter forslaget § 2, nr. 1, når et anlæg anvender skorstensmetoden efter CO₂-kvotelovgivningen.

Eksempel

Der er tale om et CO₂-kvoteomfattet forbrændingsanlæg, som fyrer med en kombination CO₂-afgiftspligtigt affald og andre brændsler, og som producerer både varme og elektricitet. Forbrændingsanlægget har opgjort CO₂-udledningen efter CO₂-kvotereglerne svarende til udledning af 6 tons CO₂ ved anvendelse af skorstensmetoden. Året er 2013. Der gælder f.eks. følgende:

Samlet udledning af CO ₂	6 tons
Produceret varme,	100 GJ
- heraf leveret varme	90 GJ
- heraf bortkølet varme	10 GJ
Produceret el	27,5 GJ
Anvendt naturgas	400 Nm ³
Anvendt halm	1 ton
Anvendt affaldsbrændsel	10 ton

De anførte konkrete oplysninger kendes fra målinger.

Som udgangspunkt udgør den CO₂-afgiftspligtige mængde for affaldsbrændsletde udledte 6 tons CO₂. Derefter foretages fradrag vedrørende elfremstilling som følger:

Energiindholdet i det anvendte affaldsbrændsel kendes som udgangspunkt ikke. Det beregnes efter denne formel: Affaldsbrændselsmængde i alt i GJ = (leveret varme + bortkølet varme + produceret el)/0,85 – energi i halm – energi i naturgas. Energiindholdet i halm udgør 14,5 GJ/ton. Energiindholdet i naturgas udgør 39,6 MJ/Nm³. Der er tale om standardsatser for energiindhold i henholdsvis halm og affald, som er fastsat i energiafgiftslovene.

I dette beregningseksempel giver ovennævnte formel dette resultat:

$$(90 \text{ GJ} + 10 \text{ GJ} + 27,5 \text{ GJ})/0,85 - 1 \text{ ton halm} \times 14,5 \text{ GJ/ton halm} - 400 \text{ Nm}^3 \times 0,0396 \text{ GJ/Nm}^3 \\ = 127,5 \text{ GJ}/0,85 - 14,5 \text{ GJ} - 15,84 \text{ GJ} = 150 \text{ GJ} - 14,5 \text{ GJ} - 15,84 \text{ GJ} = \underline{119,66 \text{ GJ}}$$

for affaldsbrændsel

Energimængderne udgør derefter følgende:

Affaldsbrændsel	119,66 GJ
Halm	14,50 GJ
Gas	15,84 GJ
I alt brændsel	<u>150,00 GJ</u>

Af de 150 GJ for affaldsbrændsel vil 83,33 GJ (produceret varme 100 GJ/1,2) blive henregnet til varme og 66,67 GJ (150 GJ – 83,33 GJ) til el, når man bruger den såkaldte v formel (v står for varmevirkningsgrad).

Af de 150 GJ vil ca. 78,6 GJ (27,5/0,35) blive henregnet til el, når man bruger værnsreglen: elproduktion/ 0,35 – som angiver den maksimale fritagelse for elproduktion ved brug af v formel.

Af de 150 GJ brændsel vil ca. 41 GJ (27,5 GJ/0,67) blive henregnet til el - og dermed 109 GJ til varme -, når man bruger den såkaldte e formel (e står for elvirkningsgrad).

Der vil blive brugt v formel. Udledte tons CO₂ efter fradrag for elfremstilling udgør:

$$6 \text{ tons CO}_2 \times 83,33 \text{ GJ}/150 \text{ GJ} = 3,333 \text{ tons CO}_2$$

Herefter udgør CO₂-afgiften brutto 164 kr./ton CO₂ x 3,333 ton CO₂ = 546,6 kr. For at komme frem til CO₂-afgiften netto, som er den endelige afgift, der skal angives til told- og skatteforvaltningen, kan der i dette eksempel ske fradrag af afgiftsbelastningen vedrørende forbruget af andre brændsler:

Der er anvendt 400 Nm³ naturgas. CO₂ afgiftssatsen i 2013 er 37 øre/Nm³. Naturgassen til elfremstilling belastes ikke med CO₂-afgift. CO₂-afgiften vedrørende naturgassen til varmfremstillingen udgør:

$$400 \text{ Nm}^3 \times 37 \text{ øre}/\text{Nm}^3 \times 83,33/150 = 82,22 \text{ kr.}$$

Der er ikke CO₂-afgift på halmen.

Resten af CO₂-afgiften beregnes:

$$546,6 \text{ kr.} - 82,22 \text{ kr.} = \underline{464,40 \text{ kr.}}$$

Dette beløbudgør CO₂-afgiften vedrørende CO₂-udledningen fra affaldets forbrænding, som virksomheden skal angive til told- og skatteforvaltningen.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013 og har virkning fra og med denne dato.